

Дзобак Юрій Іванович

Юрій Іванович Дзобак народився у місті Староконстантинові в родині військового Івана Мифодійовича та Раїси Миколаївни Дзобаків.

Закінчив школу, здобув фах інженера-будівельника в Одеській будівельній академії. Працював прорабом на будівництві в Одесі.

Йому було 45 років, і коли почалася активна війна, Юрій добровільно вступив до лав територіальної оборони. Бути байдужим – не його стиль життя. Ще з початку АТО разом з дружиною Ксенією Григорівною та донькою постійно допомагали нашим захисникам на сході України.

«Я піду на війну. Я буду до кінця», – ці його слова звучать рефреном в душі близьких. Він був до кінця. І навіть попри те, що були можливості їхати на ротацию, поміняти місце локації, все одно залишався. Телефонував з фронту, в нього завше було все добре, хоч не раз чутно було в слухавку як рвуться снаряди, міни. Любив, щоб його родина жила в спокої і була захищена. «Ми тут, щоб ви могли повноцінно жити», - спокійно пояснював рідним.

У армії Юрій був розвідником-радистом. Пройшов Краматорськ, Слов'янськ. Під Харковом потрапив під артилерійський обстріл, виконуючи бойове завдання 1 липня 2022 року...

Юрій Іванович Дзобак нагороджений указом Президента «За мужність і відвагу, виявлені при захисті України» орденом Богдана Хмельницького III ступеня. Рішенням Хмельницької міської ради від 23.09.2022 року присвоєно звання «Почесний громадянин Хмельницької міської територіальної громади» за особисту мужність та героїзм під час захисту державного суверенітету та територіальної цілісності України.